

Byla-li žádost vznesena — jak shora uvedeno — již po uplynutí lhůty § 3 náhr. zák., a nelze-li ji prohlásiti za přípustnou modifikaci žádosti včas uplatněné, byla podána opožděně, a není tudíž v odporu se zákonem, když stpů odmítl o ní jednati.

Pak také nelze shledávati ani předčasnost, ani jinou vadu řízení v tom, že stpů tuto opožděnou žádost dle § 11 záb. zák. odmítl dříve, než rozhodl o vznesených nárocích dle § 3/a záb. zák. a § 20 příd. zák.

Č. 5018.

Z á v a d n é n á z v y: * **Není nepřipustno, jestliže majitel hotelu po odstranění nevhodného názvu »Kaiserpark« označí svůj podnik názvem »Geysirpark« (zákon č. 267/20.).**

(Nález ze dne 15. října 1925 č. 19.057.)

V ě c: František R. v Karlových Varech (adv. Dr. Otto Kobler z Karl. Varů) proti zemské správě politické v Praze o označení kavárny slovem »Geysirpark«.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: Výměrem ze 1. května 1924 zakázalo policejní komisařství v Karlových Varech st-li, aby svůj kavárenský podnik v Karlových Varech označil názvem »Geiserpark« nebo »Geysirpark«, při čemž se odvolalo na ustanovení §u 1 zák. č. 267/1920.

Odvolání, jež st-l z tohoto opatření podal, zamítla zsp výnosem z 21. listopadu 1924 a potvrdila v odpor vzatý výměr z důvodu, že zamýšlené označení kavárenského podniku názvem »Geiserpark«, či jak dle odvolání st-l svůj podnik označiti hodlá, »Geysirpark« připomíná dřívější označení tohoto podniku názvem »Kaiserpark«, a tudíž připomíná státoprávní poměry před 28. říjnem 1918, majíc vlastně za účel obejití předpisů uvedeného zákona.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Stížnost, ponechávajíc zakaz používání názvu »Geiserpark« bez výtek, bere rozhod. v odpor pouze potud, pokud jím bylo st-li zakázáno, aby k označení své kavárny používal názvu »Geysirpark«. Je tedy zabývatí se pouze přípustností tohoto názvu. —

Dle § 1 zák. ze 14. dubna 1920 č. 267 Sb. není dovoleno označovati veřejně přístupné místnosti mimo jiné také takovými názvy, které upomínají na státoprávní poměry zemí Čsl. republiky před 28. říjnem 1918. Dle toho jsou nedovoleny názvy takové, které o sobě jsou způsobilé vyvolávati představu těchto poměrů u osob, jež název takový čtou nebo slyší. Při řešení otázky, je-li určitý název způsobilý vyvolati takovou představu, nutno sice především vzíti v úvahu název ten sám o sobě, jak svým obsahem a významem obecně se jeví, možno však připustiti, že byl-li nějaký nepřipustný název nahrazen novým, možno i tento název, ač o sobě nezávadný, shledávati závadným ve smyslu § 1 cit. zák. tehdy, vyvolává-li představu názvu původního a tím nepřímou představu oněch poměrů, které připomínal název starý. Tak bude však možno usuzovati jen tehdy, když název nový svým obsahem, podobou

nebo zněním n u t n ě vyvolává představu názvu starého. Je-li tu taková souvislost, je quæstio facti. Zajisté nelze ji však přijmouti tehdy, když nový název vyznačuje již sám sebou nějaký u r č i t ý s a m o s t a t n ý p o j e m z v l á š t n í, neboť pak má svůj vlastní obsah a význam, a podle pravidel logiky je na snadě úsudek, že v pozorovateli vzbudí právě tu představu, jejíž slovným výrazem jest, a nikoliv nějakou představu vzdálenější, kterou jest si z něho utvořiti teprve složitým myšlenkovým postupem.

Poněvadž není sporu o tom, že slovo »Geysir«, označující horký ze země vytryskující pramen, má takovýto zvláštní význam, nelze logicky míti za to, že název »Geysirpark« vyvolá v osobě, která jej čte nebo slyší, nějakou představu jinou, než právě představu horkého ze země vytryskujícího pramene, a to tím spíše, když v městě Karlových Varech, kde má podnik své sídlo, právě takový pramen existuje a je nejvýznamnější jeho památkostí.

Poněvadž úsudek úřadu, že označení kavárny názvem »Geysirpark« bude připomínati státoprávní poměry před 28. říjnem 1918, není logicky odůvodněn, bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 5019.

Zemědělství. — Samospráva obecní: * Z počtu chovaných krav a přes rok starých jalovic rozhodného pro vyměření příspěvku na opatření a vydržování plemenného býka dle § 9 zákona z 26. května 1909 č. 61 mor. z. z. nejsou vyloučeny kusy chované na žír.

(Nález ze dne 15. října 1925 č. 19.059.)

V ě c: Robert M. v J. proti zemskému výboru v Brně o příspěvky k držení plemenného býka.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-l podal mor. zv-u stížnost, v níž vytýkal, že ob. úřad v J. pojal do rozvrhu nákladu na vydržování plemenného býka 10 krav a přes rok starých jalovic st-lových, ačkoliv jen polovina jich určena jest k plemenitbě, kdežto ostatní budou po výkrmu prodány na jatky, a žádal, aby zv rozhodl, že z kusů chovaných na žír není povinen příspěvky platiti. Zv zamítl stížnost usnesením z 15. dubna 1924 z důvodů, že st-l jest povinen platiti příspěvky ze všech krav a přes rok starých jalovic, ježto kusy ty pojaty byly do soupisu zhotoveného pro komisi pro chov dobytka a soupis ten činí základ pro vyměření příspěvků, leda by st-l choval více než 25 krav a přes rok starých jalovic a za tím účelem držel si vlastního býka. Okolnost, že st-l nehodlá pro veškerý do soupisu pojatý počet krav a jalovic používat veřejného plemenného býka, ježto část jich nemíní upotřebiti k chovu, nepadá na váhu.

Proti tomto usnesení podal st-l »rekurs« k zv-u, ježž zv zamítl z důvodů svého dřívějšího rozhodnutí a podotknul, že st-l v d o b ě s o u p i s u nechoval více než 25 krav a přes rok starých jalovic, aby od placení příspěvku dle § 9 zákona z 26. května 1909 č. 61 mor. z. z. mohl býti osvobozen.